

Tweede Wonder van Bern

Wereldkampioen Italië, vanavond tegenstander van Oranje in een vriendschappelijk duel in Pescara, wordt op 9 juni 2008 tot verrassing van velen gekleineerd door het Nederlands elftal in het eerste groepsduel van het EK. Reconstructie van 'een verrukkelijke sensatie'.

Door **Charles Bromet**

Tom Egbers wordt die ochtend wakker met de gedachte dat er iets bijzonders staat te gebeuren. Het is maandag 9 juni 2008 en in zijn hotelkamer in Bern denkt de presentator van *NOS Studio Sport* terug aan de avond van de WK-finale van 2006 in Berlijn, waar Italië na strafschoppen de wereldtitel heeft gegrepen ten koste van Frankrijk.

Samen met commentator Frank Snoeks is hij destijds met de metro teruggegaan naar zijn hotel. Te midden van talloze Italiaanse supporters die maar '*Siamo campioni del mondo*', 'wij zijn de wereldkampioen', blijven zingen, ontwaren zij een echtpaar met een baby.

Egbers: 'Misschien, zeiden zij, worden we wel nooit meer wereldkampioen. Want hoe vaak gebeurt dat nou? Onze zoon kan nu zeggen dat hij erbij was. Dat vond ik zo'n mooie gedachte. Op de ochtend van Nederland - Italië in Bern dacht ik: tegen dat land gaat Nederland dus spelen, tegen die prachtige wereldkampioen.'

Op een heel andere kamer, in het spelershotel van het Nederlands elftal, heeft Giovanni van Bronckhorst zijn rug die ochtend 'even goed laten zetten', laten kraken dus, door de fysiotherapeut. Het is een vast ritueel geworden voor de linksback van Oranje.

Dat hij die avond de beste interland uit zijn carrière zal spelen, daar heeft hij nog geen weet van. Dat er weinig vertrouwen is in de selectie van Oranje, dat zit wel min

of meer in zijn achterhoofd.

Uit een enquête van opiniepeiler Maurice de Hond is gebleken dat slechts 10 procent van de Nederlanders het team van bondscoach Marco van Basten ver ziet komen in het toernooi. Ach ja, peilingen. Daarmee kan je Van Bronckhorst maar beter niet lastig vallen.

'Maar de scepsis begreep ik wel, want overtuigend hadden we niet gespeeld. Ik herinner me nog een kwalificatiewedstrijd in Albanië die we met 1-0 wonnen in de laatste minuut. Dat was niet best. Maar als speler weet je wel dat als de klik er eenmaal is, en de sfeer goed is, wij in staat zijn van iedereen te winnen.'

Op de oranjecamping in Interlaken, 50 kilometer buiten Bern, denkt Jolko de Wit daar nagenoeg hetzelfde over. De organisator van dit populaire initiatief ziet 's ochtends 2400 Nederlanders uit hun tentjes stappen.

Voordat ze zich met gesponsorde jazztrompetten richting het station begeven, wordt hij geplaagd door een sterk verantwoordelijkheidsbesef. 'Het was een logistiek heel spannende operatie', weet De Wit.

Maar al snel wordt hij overvallen door een hem onbekend euforisch gevoel. Een 3 kilometer lange sliert orangesupporters wandelt zigzaggend over de Zwitserse bergpaden richting het station, een tocht van circa 35 minuten.

'Om 11.08 uur ging de eerste lading weg. Om 11.13 uur de tweede. Om 11.21 uur de laatste. We hadden

36 treinstellen gereserveerd en ze gingen allemaal keurig netjes richting Bern. Dat gaf wel een kick.'

Ook Egbers is vroeg vertrokken. Hij meldt zich al om één uur 's middag bij het stadion, waar het duel pas om kwart voor negen 's avonds zal worden gespeeld. In het *Sportjournaal* dient hij de kijkers namelijk van het laatste nieuws op de hoogte te houden.

'Ik moet me natuurlijk aan de feiten houden, maar ik probeer ook wel een soort sfeer te schetsen zoals ik 'm proef. En ik was zelf opgewonden door het feit dat Nederland tegen de wereldkampioen ging voetballen, in het Wankdorf Stadion dat nu helaas Stade de Suisse heet.

'Ik vind het dan mooi dat daar nog steeds een klok stilstaat op het moment dat zich daar het zogeheten Wonder van Bern voltrok.' Daarbij doelt hij op het WK van 1954 dat West-Duitsland won en het land weer zijn gevoel van nationale trots teruggaf.

Van Bronckhorst kent die gevoelens niet en wil zich juist focussen op de wedstrijd die de toon zal zetten voor de rest van het EK. 'We hadden ons drie, vier weken voorbereid op die dag en als het dan zover is, wil je er direct staan. Ik herinner me het hotel heel goed, omdat ik vanuit het raam de massa orangesupporters over de brug richting het stadion kon zien lopen. Dan zie je de sfeer, de oranjegekte.'

Er volgt een teambespreking en de selectie eet nog wat. Als de spelersbus koers zet richting stadion,

